

1926 Jun 5 ILO Genève

254 Konvensjon 21 om forenkling av tilsyn med utvandrere ombord på skip.

Revidert ved konvensjonene om revisjon av sluttbestemmelsene 9. oktober 1946 og 26. juni 1961.

Oversettelse

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse,

som av Styret i Det internasjonale arbeidsbyrå er kalt sammen til sin 8. sesjon den 26. mai 1926, og

som har besluttet å vedta visse forslag om forenkling av tilsynet med utvandrere ombord på skip, som er ført opp på sesjonens dagsorden, og

som har besluttet at disse forslag skal ha form av en internasjonal konvensjon,

vedtar i dag den 5. juni 1926 følgende konvensjon, som skal benevnes Konvensjonen om tilsyn med utvandrere ombord på skip, for ratifisering av medlemstatene i Den internasjonale arbeidsorganisasjon i samsvar med reglene i organisasjonens konstitusjon:

Art. 1. Når det gjelder gjennomføringen av denne konvensjon, skal definisjonen av uttrykkene «utvandrerskip» og «utvandrer» fastsettes av vedkommende myndighet i de enkelte land.

Art. 2. 1. Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon plikter å godta det prinsipp — med de unntak som er fastlagt nedenfor — at det offentlige tilsyn med vern av utvandrere ombord på emigrantskip ikke skal foretas av mer enn én regjering.

2. Intet i denne artikkel skal imidlertid være til hinder for at en annen regjering leilighetsvis og på egen kostnad har en representant ombord i egenskap av observatør for å ledsage sitt lands borgere, på betingelse av at han ikke blander seg i den offentlige inspektørs plikter.

Art. 3. Blir en offentlig inspektør for emigranter tilsatt ombord i et utvandrerskip, skal han som alminnelig regel utpekes av regjeringen i det land hvis flagg skipet fører. Imidlertid kan inspektøren ansettes av en annen regjering i kraft av en avtale mellom regjeringen i det land hvis flagg skipet fører og en eller flere andre regjeringer som har borgere ombord i egenskap av utvandrere.

Art. 4. 1. Den regjering som er ansvarlig for den offentlige inspektørs ansettelse, avgjør hvilken praktisk erfaring og hvilke faglige og moralske egenskaper som skal kreves av en offentlig inspektør.

2. En offentlig inspektør må ikke på noen måte ha direkte eller indirekte for-

bindelse med eller være avhengig av skipets eier eller rederi.

3. Denne artikkel skal ikke være til hinder for at en regjering unntaksvis og i absolutt nødvendige tilfelle oppnevner skipslegen som offentlig inspektør.

Art. 5. 1. Den offentlige inspektør skal påse at de rettigheter som utvandrerne har etter lovene i det land hvis flagg skipet fører blir respektert, likeså etter enhver annen lov som kommer til anvendelse eller som gjelder i samsvar med internasjonale avtaler eller i følge befordringskontrakter.

2. Regjeringen i det land hvis flagg skipet fører, skal la den offentlige inspektør, uansett hans nasjonalitet, få tekstene til de lover eller bestemmelser som gjelder om utvandrernes forhold, og til alle internasjonale avtaler eller kontrakter som regjeringen har fått melding om.

Art. 6. Denne konvensjon skal ikke begrense kapteinens myndighet ombord. Den offentlige inspektør skal ikke på noen måte gripe inn i kapteinens myndighet, men skal begrense seg til å påse at de lover, regler, avtaler eller overenskomster som direkte gjelder utvandrernes vern og velferd blir overholdt.

Art. 7. 1. Innen åtte dager etter skipets ankomst til bestemmelseshavnen skal den offentlige inspektør sende rapport til regjeringen i det land hvis flagg skipet fører, og avskrift av denne rapport skal regjeringen sende de andre regjeringer det gjelder, og som på forhånd har bedt om det.

2. En avskrift av rapporten skal den offentlige inspektør sende også skipets fører.

Art. 8. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal sendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Art. 9. 1. Denne konvensjon skal tre i kraft fra den dag da to medlemsstaters ratifikasjon er blitt registrert hos Generaldirektøren.

2. Den skal være bindende bare for de medlemsstater som har fått sine ratifikasjoner registrert hos Generaldirektøren.

3. Deretter skal konvensjonen tre i kraft for hver medlemsstat fra den dag da dets ratifikasjon er registrert i Det internasjonale arbeidsbyrå.

Art. 10. Så snart to medlemsstater har latt sin ratifikasjon registrere i Det internasjonale arbeidsbyrå, skal Generaldirektøren underrette alle organisasjonens medlemsstater. Han skal likeså

underrette dem om senere ratifikasjoner av andre medlemsstater.

Art. 11. Under forbehold av reglene i artikkel 9, forplikter enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon seg til å sette ut i livet reglene i art. 1, 2, 3, 4, 5, 6 og 7 ikke senere enn 1. januar 1928, og å ta de nødvendige skritt for å sette iverk bestemmelsene.

Art. 12. Enhver medlemsstat i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som ratifiserer denne konvensjon plikter å gjøre den gjeldende for sine kolonier, besittelser og protektorater, i samsvar med reglene i artikkel 35 i Den internasjonale arbeidsorganisasjons konstitusjon.

Art. 13. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon kan si den

opp etter utløpet av en ti-årsperiode etter at konvensjonen trådte i kraft, ved å sende melding om dette til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå for registrering. En slik oppsigelse kan ikke tre i kraft før et år etter at den er registrert i Det internasjonale arbeidsbyrå.

Art. 14. Når Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå anser det nødvendig, skal Styret fremlegge for Arbeidskonferansen melding om hvordan konvensjonen har virket og undersøke om det er ønskelig å sette spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen på Konferansens dagsorden.

Art. 15. Den franske og den engelske versjon av denne konvensjons tekst har samme gyldighet.